THE CHURCH WEEKLY

Vol IX	SUNDAY 27TH MARCH 1955	PRICE 2 ANNAS A COPY	NO. 13

TURN UNTO THE LORD AND FORSAKE SINS

Father Laurence S. Jackson, M·A·L·Th. H C·F·

Ecclesiasticus, (Wisdom of Ben-Sira), XVII, 25, 26.

Turn unto the Lord and forsake sins,
Supplicate before His face and lessen offence.
Turn unto the Most High, and turn away from iniquity,
(For He Himself will lead thee out of darkness unto the light of salvatian),
And vehemently hate the abominable thing."

Lent is passing rapidly, and the fervour of our good resolution made at the beginning of the fast is lessening, and so it is good to listen to Ben-Sira, speaking to us from his book of Wisdom. It is an extortation to gird up our loins as it were that we may be stimulated to fresh effort.

Listen again to his words. "Turn unto the Lord and forsake sins. "Supplicate before His face and lessen offence. Turn unto the Most High, and turn away from iniquity, and vehemently hate the abominable thing. For He Himself will lead thee out of darkness unto the light of salvation."

What in effect do they mean? I think they constitute a call to a converted life: that we should face right about. The things of the world have a tremendously attractive power. But they satisfy only for a time; The pleasure of the world is but transitory: it does not satisfy: we are constantly seeking for fresh excitements. No sooner do we attain to some longed-for goal, than it ceases to attract, and we go searching for something else.

Now lent is a call to turn right about, as my text implies. That is what I have said the word 'convert' means. Give the things of God a fair trial is the Message of Lent. For six weeks we are put on our mettle. We are called upon to undergo discipline for love of the Christ. What is the object of your life, and my life? It ought to be to win souls for Christ. Saint Paul tells us in his Epistle to the Ephesians how he trained and disciplined himself for his work. His own likes and dislikes counted for nothing, his personal convenience was nothing: his whole being was simply concerned with the great and glorious work of winning souls.

Listen to him.

"I have gone into strict training, as every one must go into training who would win the prize in your games; the man who is engaged in some contest has to diet himself and care for his body and have it under complete control. Well, I in my Christian life, I have a real boxing match to fight. I tell you, I beat my body black and blue: I make a slave of it, lest after all my preaching to other people, I myself shall be disqualified."

From "A First Century Letter" by N. Micklem.

Dear people: the Christian life is a "boxing match", as Saint Paul says. There are foes within and without. And our body is one of our foes. Not because our body is intrinsically evil, but because it is the vehicle through which evil can approach us. We ought not to disparage our body, for our Blessed Lord Himself walked this earth in a human body. He created it, and He came to save it, and therefore essentially it must be good.

It only needs to be kept in its place, namely as a slave and not as a master. That is what the Apostle means, when he says, "I beat my body black and blue." Our Lord wrought redemption on the earth by means of His Body, and to-day He uses the bodies of men and women to perform His work on earth. But in Our Lord's case, He had His Body under perfect control, and in so far as we are able to keep our bodies under control in so much, or so little, shall we approach to His perfectness.

But how conscious we are of our imperfections We know that we fall short of the standard of Our Lord Jesus Christ. It is only the careless, the proud, the indifferent, the slothful and the lazy, who are satisfied with themselves. The dreadful thing about some people one meets in the world is the negativeness of their religion. How often does a Priest hear the words, "Well, you know, I never do anyone any harm." I always feel impatient when I hear these words I feel inclined to say, 'Have you ever tried to do any good to anyone?' There is no room in the Christian life for resting upon our oars, or for sleeping. It was while man slept that the enemy sowed tares among the wheat in the field.

So it is well that our poet sends forth his challenge over the centuries.

"TURN UNTO THE LORD AND FORSAKE SINS"

Have you some hidden sin in your life which you have managed to hide from the gaze of your fellow-men. You cannot hide it from God. Come then to him, confess it, either privately, or publicly, which is the more excellent way in the presence of God's appointed Priest, and turn over a new leaf.

"SUPPLICATE BEFORE HIS FACE AND LESSEN OFFENCE."

What about your prayers? Have they become dead dry-forms? Have you been content simply to give Him those hurried few moments on rising or retiring, or is your whole life lived in an atmosphere of prayer. "To work is to pray is an old saying, and if our work is regarded as truly our vocation, then we shall bring it within the atmosphere of our prayer life. All of us must confess that our prayers are far from real. Come then seek the Lord. Look into His face, that face of pitty and tenderness as revealed to us by the Saviour of the world, and glimpse some of the beauty of His countenance. Let His eyes look deep into your soul, so that your proud heart may be melted, and that you may be able to extend the right-hand of fellowship to your brother-in-need: that you may be able to love even the person you do not like. Prayer is talking to Our Father who loves us. Pray then earnestly, and by this means you will lessen offence

TURN UNTO THE MOST HIGH, AND TURN AWAY FROM INIQUITY, AND VEHEMENTLY HATE THE ABOMINALE THING

Do we always realise how hateful sin is to God? It was because of sin that Jesus was born of Our Ladye in the stable of Bethelem: it was because of sin that Jesus as a baby was a refugee in Egypt: it was bacause of sin that He was rejected by His own people: sin caused the hooting and the scoffing of the multitudes: it was sin which nailed Him to the Cross and crucified Him: So Lent challenges us to leave the things of the world, to turn away from iniquity and hate the abominable thing.

Do you hate sin? Does it worry you if you tell a lie? Does it make you anxious to live at enmity with a neighbour? Well, if not, there is something wrong with your religion and you need to take yourself severely to task. And the firt thing needful is sorrow for sin. And this sorrow can only be obtained by placing yourself alongside Jesus Christ. Then you will realise how far short you are of his standard, the standard of righteousness, of truth, of purity, and love. And sorrow will bring repentance in its train. And repentance is never ending, still beginning; ever advancing onward, ever afresh renewed. For what is repentance? It is sorrowing that we have sinned again and again; waiting ever more and more to be made perfect…sorrowing that we are still falling short, and desiring to obtain a better stage

In our real moments……our best moments, that is what we truly desire……that we shall be better men and women. And that is why God gives us Lent. Turn ye unto God, and so shall ye be turned. Become converted men and women Repent ye.

Some things there are, indeed which a man may repent of, and at once change. He may have given up attendance at public worship, he may have neglected the Blessed Sacrament. A breaker of the Lord's Day may become at once strict in its observance, a non-communicant may respond to the Lord's "Come unto Me all ye that travail and are heavy laden", and find health and refreshment in the precious Body and Blood of his Lord.

And again single acts of sin, even when deeply rooted, may be at once forsaken and for ever. These are no doubt great changes: their issues are in eternity.

But what ere these to the great inner work of faithful penitence. Consider the sins of temper, of lust, of selfishness, of covetousness, of secret ill-will, of deceit, of cold and wandering prayers, of pride of jealousy, of unchastened appetites.

These cannot be wiped out, cannot be overcome in a moment. Our sorrow may be real and earnest and for a time our efforts may succeed. But alas, the old habit reassets itself: we are taken unawares, and suddenly we find ourselves in the slough of despond; we can but struggle out and strive afresh. But if we confess our sin, God is faithful and just to forgive us our sin, and He Knows when there has been real effort. Every real prayer, every sincere endeavour to overcome our besetting sin, God will enter to our credit in the book of eternity. Only turn from iniquity, and vehemently hate the abominable thing.

In the way of repentance there must be the afflicting of the soul. Our wound is too deep to be healed without a sharp and piercing discipline. God will afflict us if we do not afflict ourselves. We may escape His judgement if we judge ourselves. So if we chastise ourselves, He may spare us.

God will cause every soul that seeketh Him to pass through suffering; not for its own sake, nor in vengeance, nor simply as punishment, but "for our profit", that we may be brought low, and in lowliness and meekness may follow Jesus

LENT is a miniature picture of life. Lent calls upon us to endure a special discipline for love of the Master. We are called to stand alongside the Lord Jesus in the desert, and by fasting and absti-

ചരിത്രപംക്തി. കാദീശങ്ങൾ 5.

കോലോത്തുംകുളം

(പി. എം. പത്രോസ് മുളന്തുരുത്തി)

വൈക്കത്തുനിന്നും എറണാകുളത്തേക്കു യാത്രചെയ്യുന്ന ഒരാൾക്ക് ഉദയനാപുരം ക്ഷേത്രം മുതൽഉദയംപേരൂർപെരുംതൃക്കോവിൽ ക്ഷേത്രം വരെയുള്ള സ്ഥലത്തു റോഡിന്റെ ഇരുഭാഗങ്ങളിലുമായി വിസ്തൃതങ്ങളായ ആറോ ഏഴോ ജലാശയങ്ങൾകാണാവുന്നതാണ്. ഇവയെല്ലാം തന്നെ സർക്കാർ പുറമ്പോക്കുകളുമാണ്. ഇവയിൽ അഞ്ചാമത്തെതാണ് ഉദംപേരൂരുള്ള കോലോത്തുംകുളമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. വില്ലാർവട്ടം രാജകുടുംബാംഗങ്ങൾ പള്ളിനീരാട്ടിനു ഈ കുളം വളരെക്കാലം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവത്രേ. അതിനാൽ ഈ ജലാശയത്തിനു കോവിലകത്തുംകുളം എന്നു പേരായി. കാലക്രമത്തിൽ അതു ലോപിച്ച് ഇന്നത്തെ കോലോത്തുംകുളമായിത്തീർന്നു. ഉദയംപേരൂർ പള്ളിയിൽ നിന്നു ഒന്നൊന്നര ഫർലോങ്ങു നടന്നാൽ റോഡിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള ഈ കുളം കാണാം. കുളം വളരെ വിസ്താരമുള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് ഇന്നും തോന്നും എങ്കിലും അതിന്റെ മിക്ക ഭാഗവും സമീപവാസികൾ വേലികെട്ടി അടച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തു ഇതിനു ചുററും കല്പടകളും മതിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതു യഥാർത്ഥമോയെന്നു സംശയിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഒരൊററ കല്ലുപോലും കാണുന്നില്ല. കുറെ കട്ടക്കല്ലുകൾ പെറുക്കിക്കൂട്ടി ക്രമ്പാരമായി ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതു് കുളത്തിന്റെ കല്പടകൾ, മതില് എന്നിവയുടെ അവശേഷമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മഴക്കാലത്ത് മഴവെള്ളം ഒലിച്ചുചാടി കുളം തന്നെ മിക്കവാറും നികന്നു കിടക്കയാണെങ്കിലും വേനൽക്കാലത്ത് വെള്ളം വററാറില്ല. വില്ലാർവട്ടം രാജസ്വരൂപംവകയായിരുന്നെന്നു പറയപ്പെടുന്ന നെടുനെടുങ്കൻ ഊട്ടുപുരയുടെ കല്ലുകളും ഇവിടെ തൊട്ടടുത്തു കിടപ്പുണ്ട്. ഇതിന്റെ തൊട്ടടുത്ത് ഒരു ജലാശയം ഉണ്ടായിരുന്നതും കാലപ്പഴക്കത്താൽ മണ്ണുകയറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഇതു് ഊട്ടുപുരക്കുളം ആയിരുന്നു എന്നാണ് പറയാറുള്ളതു്.

കൊലോത്തുംവെളി:_ കോലോത്തുംകുളത്തിനു് തൊട്ടടുത്തു കിടക്കുന്ന വിശാലമായമണൽപ്രദേശത്തിനാണ് ഈ പേർ പറയുന്നതു്. ഇതു പ്രസ്തുത രാജകുടുംബവും പ്രഭുക്കളും പാക്കായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ഥലമത്രേ. ഇതിനും സമീപവാസികളേക്കൊണ്ട് സാരമായ ഉപദ്രവം തട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനോടു തൊട്ടടുത്തു കിഴക്കുഭാഗത്തായിരുന്നു രാജകൊട്ടാരം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്. ഇതിനോട് തൊട്ടടുത്താണ് കോവിലകം ഇരുന്നിരുന്ന കോലോത്തും പറമ്പെന്നു പറയുന്ന സ്ഥലം. ഇവിടെയായിരുന്നു കോവിലകം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്.

മണിമററം:_ഒരുകാലത്തു ഉദയംപേരൂർ പള്ളിക്ക് വഴിപാടായി ഏതോ ഒരു ഭക്തൻ രണ്ടു് പള്ളിമണികൾ അയച്ചുകൊടുക്കുക ഉണ്ടായിപോലും. അവരണ്ടും ഒരു പൊങ്ങുതടിയിൽ കൂട്ടിക്കെട്ടി കായലിൽ ഒഴുക്കുകയാണത്രേ ചെയ്തതു്. വെള്ളത്തിൽകൂടി ഒഴുകിപ്പോരുമ്പോൾ ഒഴുക്കിന്റെ ഗതിഭേദവും മററും കാരണം ചില സമയങ്ങളിൽ ഇതിൽനിന്നു നാദം പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു കേട്ട് ആളുകൾ ഭയാക്രാന്തരായി. കുറേക്കാലത്തേക്ക് കായലോരനിവാസികളെ ഇതു് പരിഭ്രാന്തരാക്കിയിരുന്നു. സംഗതി എന്തെന്നറിവാൻ ആളുകൾ അന്വേഷണം ആരംഭിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും മണി പള്ളിക്കടവിലുള്ള ഒരു ചെറുമററത്തിൽ വന്നടിഞ്ഞു. ആളുകൾ കൂടി അതു കരകയററി പള്ളിയിൽ എത്തിച്ചു. പള്ളിയിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിൽ ഒരെണ്ണം അയൽ പള്ളിക്കാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ കൊടുത്തുവരവേ ഒടുവിൽ കൊടുത്തവർ അതു തിരിച്ചു കൊടുത്തില്ല. അതിൽ 'നന്മ നിഞ്ഞ മറിയമെ' എന്നു തുടങ്ങുന്ന ദൈവമാതാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന മുഴുവൻ കൽദായസുറിയാനിയിൽ പുറത്തുചേർത്തു വാർത്തിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

പെരുംതൃക്കോവിൽക്ഷേത്രം പള്ളിയോടു് അടുത്താണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. പള്ളിയിൽ പുതിയ മണിസ്ഥാപിച്ചതോടെ ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠാവിഗ്രഹത്തിനു ചില വിശേഷതകൾ കണ്ടുതുടങ്ങിയെന്നു ഒരു ഐതിഹ്യം ഉണ്ടു്. പള്ളിയിലെ മണിനാനാദം മുഴങ്ങുമ്പോൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന വിഗ്രഹം സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നു ഇളകി തലകീഴായി മറിഞ്ഞുവീഴുമായിരുന്നു. രാത്രികാലങ്ങളിലാണു് ഇതു സംഭവിച്ചിരുന്നതു്. ശാന്തിക്കാരൻ അത്താഴപൂജ കഴിഞ്ഞു നട അടച്ചു വാതിലുകൾ ബന്ധിച്ചുപോകും. അടുത്തദിവസം രാവിലെ വന്നുനോക്കുമ്പോൾ വിഗ്രഹം മറിഞ്ഞുവീണു കിടക്കുന്നതു കാണും. അയാളതെടുത്തു സ്വസ്ഥാനത്തു വെക്കും. പിറേറദിവസം രാവിലെ വന്നുനോക്കുമ്പോഴും വിഗ്രഹം മറിഞ്ഞുവീണു കിടക്കും. ദിവസേന ശാന്തിക്കാരനു വിഗ്രഹം എടുത്തുവെക്കലു ഒരു ജോലിയായി. അയാൾ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമംചെയ്തിട്ടും ഈ സംഭവത്തിന്റെ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം വിഷമിച്ചു. ഇതിന്റെ രഹസ്യം എന്തെന്നറിയാനായി ഒരുദിവസം അയാൾ പതിവുപോലെ സ്വഗൃഹത്തിൽ പോകാതെ വിഗ്രഹത്തിന്റെ സമീ

---

nence to share His hunger and thurst. We are summoned to participate in the sufferings of His Passion, to endure with Him the judgement, the scourging and the spitting: we are bidden to watch at the foot of the Cross in the glare of noonday, and in the darkness of night; to suffer with Him in His agony. Then we must descend with Him to the grave, so that on Easter Day we may partake of the glory and joy of His Resurrection. And it is only those who have been with Jeasus in the desert, those who have stood by the Cross who can know the true meaning of Easter.

So is the life of the Christian. Struggling to do right: enduring discipline, often tempted, ever hungering after the perfect image of Christ, and yet having to confess how imperfectly we are changed into it. So we go on...... ever seeking the goal, the goal of the high calling of our Lord and Saviour.

Be of good cheer. Whatever your life may be, no matter how hard and difficult. He will be with you all the days, and when the gates of death clang upon this world, He who has led you hitherto still will be near; His Everlasting Arms will be reaching forth from the shadowy world, and as our poet says, ***He Himself will lead thee out of darkness unto the light of salvation.***

"ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആരും കല്ലെടുത്തെറിയരുതു്"

എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ, പാത്താമുട്ടം.

തിരുവല്ലായിലുള്ള ഓർത്തൊഡോക്സ് സഭാ സേവകാസംഘം സഭാസമാധാനം സംബന്ധിച്ച് ലഘുലേഖകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. 7-3-'55 എന്ന തീയതിയിലുള്ള ലഘുലേഖ നമ്പർ ഒമ്പതു് 15-3-1955.ൽ എനിക്കു ഇവടെ കിട്ടി. "ഒ. എസ്സ്. സേവകാസംഘത്തിനുവേണ്ടി പ്രസിഡൻറു്" എന്നത്രേ അതിൽ പേരുവച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആ പ്രസിഡൻറു് ഞാനാകുന്നു. എന്നാൽ പീസ്‌ലീഗു് ഉപവാസയജ്ഞം തുടങ്ങിയതിനുശേഷമുള്ള ലഘുലേഖകളിൽ എനിക്കു യാതൊരു പങ്കുമില്ല എന്നു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

സുപ്രീംകോടതി വിധിക്കുശേഷം രൂപീകൃതമായ സമാധാനവ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് ഞാനും അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പീസ്‌ലീഗുവ്യവസ്ഥകൾ ഇരുഭാഗത്തേയും മേല്പട്ടക്കാർ സ്വീകരിച്ചതിൻെറ ശേഷം അവയെ വിമർശിക്കുന്നതു കീഴ്‌വഴക്കത്തിനും ചൊല്ലുവിളിക്കും ചേർന്നതല്ല എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. യോജിക്കുമ്പോൾ ഇരുഭാഗത്തിനും കുറേശ്ശെ തോൽവി സഹിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. സഭാസമാധാനം അസാധ്യം എന്ന നിലയിൽനിന്നു പുരോഗമിച്ച് തുലാസിൽ ആടുന്ന നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടം "ഭയത്തോടും വിറയലോടും" വീക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതത്രേ. "ഞാൻ ഒരു കല്ലെടുത്തു എറിഞ്ഞു: അതു ഇത്രത്തോളം ദോഷം ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ല", എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട കോനാട്ടു മല്പാനച്ചൻ വാർദ്ധക്യകാലത്തു മരണക്കിടക്കയിൽ ആയിരിക്കവെ കരഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആരും കല്ലെടുത്തു് എറിയരുതു്. ഇതു വാദപ്രതിവാദത്തിനുള്ള സമയമല്ല പ്രശാന്ത മൗനം പാലിക്കുന്നതിനും ഉപവാസകരോടുചേർന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും ഉള്ള സമയം ആകുന്നു. "ഗുരോ, ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നതിൽ നിനക്കു വിചാരം ഇല്ലയോ? കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ," എന്നു സഭ മുഴുവൻ അവരോടുചേർന്നു് മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട സമയമാകുന്നു ഇതു്. പീസ്‌ലീഗിനെക്കുറിച്ച് — ഉപവാസപ്പന്തലിൽ കഴിയുന്ന പീസ്‌ലീഗിനെപ്പറ്റി "പഞ്ചസാര പൊതിഞ്ഞ പാഷാണം" എന്നു് ടി ലഘുലേഖയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് "പ്രസിഡൻറു്" ക്ഷമാപണം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. പീസ്‌ലീഗുകാർ മുമ്പോട്ടുതന്നെ പോകുന്നതിനാൽ പരിഹാസങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി അവർക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. സ്വന്തമായ സകല കാര്യങ്ങളും വിട്ടു് രണ്ടുമാസത്തോളമായി കുരിശുപള്ളിയങ്കണത്തിൽ സ്വയം ബന്ധിച്ച് മാതൃസഭയ്ക്കുവേണ്ടി ഉപവാസത്തിലും ധ്യാനത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും കഴിയുന്ന ആ ഉപവാസകരുടേയും അവർക്കു പിന്തുണ നൽകുന്ന ശേഷം ലീഗുകാരുടെയും ത്യാഗബുദ്ധിയേയും സദായസ്നേഹത്തേയും ഞാൻ വിലമതിക്കുന്നു. ശ്ലീഹന്മാർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു യൗസേപ്പും നിക്കോദിമോസും കൂടി ചെയ്തതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രവർത്തനമാണു അവരുടേതു് എന്നു മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആ പന്തലിൽ വച്ചു പ്രസംഗിച്ചതു് എത്രയും സത്യമാകുന്നു. അവരുടെ ശ്രമമെങ്കിലും വിജയിക്കട്ടെ. പഴയസെമ്മനാരി ചാപ്പലിൽ വച്ചു പരസ്പര സ്വീകരണവും തുടർന്നു കുരിശുപള്ളിയങ്കണത്തിൽ വച്ചു സമാധാനപ്പൊതുയോഗവും നടക്കുന്ന ദിവസം വേഗം ആഗതമാകട്ടെ. അതുവരെ പന്തൽ പൊളിക്കയില്ല എന്നു ലീഗ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ വിശ്വാസം സഫലമാകട്ടെ. അവരോടു ചേർന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുക: "ഗുരോ ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നതിൽ നിനക്കു വിചാരം ഇല്ലയോ? കർത്താവേ രക്ഷിക്കണമെ." "എൻെറ സഹായം എവിടെ നിന്നു വരും?? എൻെറ സഹായം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ച കർത്താവിൻെറ സന്നിധിയിൽനിന്നു വരും".

പം പതിയിരുന്നു. അങ്ങിനെ ആ മനുഷ്യൻ പതിയിരിക്കുമ്പോൾ പള്ളിയിൽ മണിയടിച്ചു. ആ ശബ്ദം കേട്ടമാത്രയിൽ ഒരു ഭയങ്കര ശബ്ദത്തോടുകൂടി വിഗ്രഹം സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നു ഇളകി മറിഞ്ഞുവീണു. ശാന്തിക്കാരൻ ഭയന്നുപോയി. ഇതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ അയാൾ തുടർച്ചയായി ഏതാനും ദിവസങ്ങൾകൂടി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. പള്ളി മണിനാദം മുഴങ്ങുമ്പോൾ വിഗ്രഹം മറിഞ്ഞുവീഴുന്നതുകണ്ടു. ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളെല്ലാം അയാൾ ഊരാഴ്മക്കാരെ അറിയിച്ചു. ആരും ഒരു തീർച്ചയിൽ എത്തിയില്ല. അവർ എല്ലാവരുംകൂടി ആലോചന തുടങ്ങി. ആർക്കും ഒരു എത്തും ഇമ്പും കിട്ടിയില്ല. അവർ ഇങ്ങിനെ വിഷാദമഗ്നരായിരിക്കുന്ന സമയത്തു അവിടെ ഒരാൾ യാദൃശ്ചികമായി കയറിച്ചെല്ലാൻ ഇടയായി. അയാൾ വിവരം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. ഇതേപ്പറ്റി ഹിന്ദുമതാചാരക്രമമനുസരിച്ചു ഒരു പ്രശ്നവിധി ഉണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞശേഷം ആ മനുഷ്യൻ അപ്രത്യക്ഷനായി. ഇതിങ്കൽ ഊരാഴ്മക്കാർക്കു എന്തെന്നില്ലാത്ത ഭയവും സംശയവും ഉണ്ടായി. അടുത്തുതന്നെ സമർത്ഥനായ ഒരു ജ്യോതിഷനെവരുത്തി പള്ളിയുടെ കോപമാണെന്നും പള്ളിയും ക്ഷേത്രവും ഒന്നായി കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണു ഇങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നതെന്നും അതിനാൽ പള്ളിക്കും അമ്പലത്തിനും മദ്ധ്യേ പതുത്തായി ഒരു തോടുവെട്ടി വസ്തുക്കൾ വേർതിരിക്കണമെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ മേലാൽ ഈവക ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും ആണു പ്രശ്നവിധി ഉണ്ടായതു്. അക്കാലത്തു വില്ലാർവട്ടം രാജാവിൻെറ മന്ത്രി ഒരു ഹിന്ദുവായിരുന്നുവത്രെ. ഊരാഴ്മക്കാർ വിവരം മന്ത്രിയേയും മന്ത്രി വിവരം രാജാവിനേയും അറിയിച്ചതനുസരിച്ച രാജാനുമതിയോടുകൂടി ക്ഷേത്രത്തിനും പള്ളിവകസ്ഥലത്തിനും മദ്ധ്യേകൂടി അക്കാലത്തുള്ളവർ ആഴമേറിയ ഒരു തോടുവെട്ടി കായലുമായി യോജിപ്പിക്കയും ചെയ്തുപോൽ. ഇങ്ങിനെയാണത്രെ അന്യത്ര പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന തോടിൻെറ ആഗമം. അക്കാലംമുതൽ ക്ഷേത്രത്തിലെ ബിംബം ഉരുണ്ടുവീഴാതെയുമായിയെന്നാണു ഒരു ഐതിഹ്യം കേട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഈവക സംഗതികളിൽ എത്രക്കു യാഥാർത്ഥ്യം ഉണ്ടെന്നും അറിവില്ല.

യുവജനപംക്തി

വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ

മററു സുവിശേഷങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം വളരെ ക്രമീകൃതമായി രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഓരോ പ്രത്യേകവിഷയങ്ങളും വെവ്വേറെയായിട്ടാണ് അടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മല പ്രസംഗം ഇതിനൊരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണ്. അതുപോലെതന്നെ വളരെ വ്യക്തമായ ഭാഷയിലും രീതിയിലുമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം ചമച്ചിരിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഈ ലോകജീവിതത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം വളരെ വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നതിനും പഴയ ഇസ്രായേലിന്റെ തുടർച്ചയായി അതിലെ വിശ്വാസികളായ ശേഷിപ്പിനെ ഉൾപ്പെടുത്തി കാതോലിക്കാസഭ വളരുന്നതു നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുവാനും ഈ സുവിശേഷം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. വി. മർക്കോസും, ലൂക്കോസും ജാതികൾക്കുവേണ്ടിയാണ സുവിശേഷമെഴുതിയതെങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലം അൽപ്പമായി നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും നാം തെററിദ്ധരിച്ചേക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചോ, നമുക്ക് ആവശ്യമില്ലെന്നു കരുതിയോ പല ഭാഗങ്ങളും അവർ വിട്ടുകളയുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. (മത്താ. 15. 24—26) മർക്കോ. 7. 27 താരതമ്യപ്പെടുത്തുക). ദേവാലയത്തിലെ ആരാധനയെ സംബന്ധിച്ചും, ന്യായപ്രമാണത്തേയും അതിനു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളോടുള്ള ബന്ധത്തെപ്പററിയും, പഴയ നിയമത്തെക്കുറിച്ച് വളരെയധികമൊന്നും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത പുറജാതി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് എഴുതേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു മർക്കോസും ലൂക്കോസും കരുതിയിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ നാം വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചുവേണ്ടവിധം ഗ്രഹിക്കുവാൻ നമുക്കു സാദ്ധ്യമല്ലാതെ വരും. വി. മർക്കോസും ലൂക്കോസും സഭയുടെ ഉള്ളിൽനിന്നുകൊണ്ടു് സഭാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണെഴുതുന്നത്. എന്നാൽ മത്തായിയാകട്ടെ യഥാർത്ഥമായ സഭ എവിടെയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാണെഴുതുന്നത്. ഈ സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ കർത്താവിന്റെ വരവിനു മുൻപും പിൻപും സഭയിൽ നിയമവും ശിക്ഷണവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളത് മററു സുവിശേഷകന്മാർ വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ സുവിശേഷം പുതിയനിയമത്തിന്റെ ആദ്യം ചേർത്തിരിക്കുന്നത് അർത്ഥവത്താണ്. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷമാണ് ആദ്യമെഴുതിയതെങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച സുവ്യക്തമായ ഒരു ചിത്രം നൽകുന്നത് വി. മത്തായിയാണ്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രാജത്വത്തെ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകി വിവരിക്കുന്നതും വി. മത്തായിമാത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു് അബ്രാഹം മുതലുള്ള തലമുറകൾ ആരംഭിച്ച് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പാരമ്പര്യം ദാവീദുരാജാവിന്റെ വംശത്തിൽ കൂടി വരുന്നതായി കാണിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തു മിശിഹായാണെന്നുള്ളതിനും, തന്റെ രാജ്യത്തിനും, താൻ ദാവീദിന്റെ പുത്രനാണെന്നുള്ളതിനും ഈ സുവിശേഷത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകിക്കാണുന്നു.

ഒരു ഇടുങ്ങിയ ദേശീയബോധത്തോടൊപ്പം തന്നെ ഒരു സാർവദേശീയചിന്തയും ഈ സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. 10. 5, 15. 24 ഇവ ഒരു ഇടുങ്ങിയ മനസ്ഥിതിയാണു വ്യക്തമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ 24. 14, 28. 19 മുതലായവ സാർവത്രികസ്വഭാവമുള്ളവയാണ്. തെററുകളെ ശാസിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം മടിച്ചിരുന്നില്ല. ന്യായപ്രമാണത്തിനും യഹൂദജാതിക്കും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതുപോലെതന്നെ സാർവത്രിക വീക്ഷണവും ഈ സുവിശേഷത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ്.

മററു സുവിശേഷങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഉത്തരകാലതത്വത്തിന് (eschatology) ഈ സുവിശേഷത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകിക്കാണുന്നു. പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമയും (25: 1-23) കോലാടുകളേയും ചെമ്മരിയാടുകളേയും വേർതിരിക്കുന്നതും (25: 31-46) ഇരുപത്തിനാലാം അദ്ധ്യായവും ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്.

സുവിശേഷകന്റെ ക്രിസ്തീയസഭയിലുള്ള താല്പര്യം വ്യക്തമാക്കുവാൻ പല ഭാഗങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കാവുന്നതാണ്. (16: 18, 18: 17, 18: 20, 28, 19)

ശേഷം 8-ാംപേജിൽ

വാരപഞ്ചാംഗം

	മാർച്ച്	മീനം.
ഞായർ	27	13
തിങ്കൾ	28	14
ചൊവ്വാ	29	15
ബുധൻ	30	16
വ്യാഴം	31	17
വെള്ളി	1	18
ശനി	2	19

Thought for the Week

"Follow me": that is the whole of a Christian's duty. *And where I am there also shall my servant be*: that is the whole of a Christian's reward.

Archbishop Temple.

THE CHURCH WEEKLY

പീസ്‌ലീഗു പ്രസിഡണ്ടിന്റെ അഭ്യർത്ഥന

ഹോംസിലേക്കു ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ അയയ്ക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷം തയാറാകണമെന്നും ആ സംഘത്തിന്റെ കൂടെ പോകുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന പീസ്‌ലീഗ് നെഗോഷ്യേറ്റിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളുടെ യാത്രച്ചെലവിനു വേണ്ടി സമുദായാംഗങ്ങൾ ഉദാരമായ സംഭാവന ചെയ്യണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു പീസ്‌ലീഗ് ആക്ടിംഗ് പ്രസിഡണ്ടു ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ പ: പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനിയെ നേരിട്ടു കണ്ടു വിവരം ധരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ വിജയസാദ്ധ്യതയെപ്പറ്റി പലർക്കും അശങ്കതോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും ധാർമ്മികദൃഷ്ട്യാ അങ്ങനെയൊരു കൃത്യം നിർവഹിക്കേണ്ടതു് കേവലം ന്യായം മാത്രമാണ്. പീസ്‌ലീഗ് ഉപവാസയജ്ഞം ആരംഭിച്ചതിന്റെ ശേഷം പല വിഷമഘട്ടങ്ങൾ ഇരുഭാഗക്കാരും തരണം ചെയ്തു് പീസ്‌ലീഗ് നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമ്മതിച്ച് സമാധാനശ്രമങ്ങളെ പുരോഗമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പീസ്‌ലീഗുവ്യവസ്ഥകൾ സ്വീകരിച്ച് സമധാനത്തിന് നിശ്ചിതമായ സംഭാവന ചെയ്യുന്നതിന് പ്രഥമമായി മുമ്പോട്ടു വന്നതു പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷി തിരുമേനിമാരും നേതാക്കന്മാരുമായിരുന്നു. പരമാർത്ഥത്തിൽ ലീഗുവ്യവസ്ഥകൾ അവർക്കും പരിപൂർണ്ണമായി സംതൃപ്തികരമല്ലായിരുന്നുവെന്നും, പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനിക്കു യാതൊരു ഭേദഗതിയും കൂടാതെ അവ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുമെന്ന് ആ പക്ഷത്തെ തിരുമേനിമാരും നേതാക്കന്മാരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും യഥാർത്ഥ നില അറിയാവുന്നവർ സംശയിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി സുധീരം എടുത്ത ഒരു നിലപാടിൽ സാമാന്യജനസമുദായം സന്തോഷിക്കതന്നെ ചെയ്തു. പിന്നീടു കാതോലിക്കാകക്ഷി നേതാക്കന്മാർ വളരെ വാദങ്ങൾക്കും ചർച്ചകൾക്കും ശേഷം, വ്യവസ്ഥകളെപ്പറ്റി പരിപൂർണ്ണ സംതൃപ്തിയോടുകൂടിയല്ലെങ്കിലും സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയെന്ന നിലയിൽ സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സമാധാനം പ്രായോഗികപരിധിയിലെത്തിയെന്ന് പലരും വിശ്വസിച്ചു. പിന്നീടു് സ്വീകരണനിർദ്ദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയായി തർക്കം. അവിടെയും പാത്രിയർക്കീസു പക്ഷമാണ് മുൻകൈ എടുത്തു പ്രവർത്തിച്ചതു്. കാതോലിക്കാ പക്ഷത്തെ ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗത്തിനു് പരമാർത്ഥമായ പല അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സമാധാനത്തെ കരുതി അവിടെയും ഏകാഭിപ്രായമായി സ്വീകരണനിർദ്ദേശങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ രണ്ടു വിഷമഘട്ടങ്ങൾ തരണം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാജിഹർജിയുടെ നക്കൽ വിവാദവിഷയമായി. അവിടെയെങ്കിലും പീസ്‌ലീഗിനെ കൂടാതെ ഒരു യോജിപ്പിലെത്താൻ പരിശ്രമം നടന്നു. അവസാനം പീസ്‌ലീഗുതന്നെ ഒരു നിർദ്ദേശം സമർപ്പിക്കേണ്ടതായും, അതു ഇരുകൂട്ടരും സമ്മതിക്കേണ്ടതായും വന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെല്ലാം ഇവിടെ പ: കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയെ വിവരങ്ങൾ അറിയിക്കുവാൻസാധിച്ചിരുന്നതുപോലെ പ: പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനിയേയും കത്തുകൾമൂലവും കമ്പികൾവഴിയായും അറിയിക്കാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളം പരമാവധി സംഗതികൾ അറിയിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നതെന്ന് സമുദായത്തിൽ പലരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇടയ്ക്കു കിട്ടിയ ഒരു കേബിളിലെ വാചകങ്ങൾ ആ പ്രതീക്ഷക്കുലച്ചിൽ തട്ടിച്ചു. വിവരങ്ങൾ അതേപടി പ: പാത്രിയർക്കീസുബാവാ സംപൂർണ്ണമായി അറിയുന്നില്ലെന്നുള്ള അനുമാനം കാതോലിക്കാപക്ഷത്തെ ഒരു അഭിപ്രായഗതിയിലേക്കു തള്ളിവിട്ടു. അതായതു് സ്വീകരണക്കത്തിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുന്നതു് ഡലിഗേറ്റു് തിരുമേനിയാണെങ്കിൽ, അതിനു അധികാരപ്പെടുത്തി വരുന്ന പ: പാത്രിയർക്കീസു ബാവാതിരുമനസ്സിലെ കത്തു് നിയമപരമായി സംശയരഹിതമായ സാക്ഷിപ്പെടുത്തൽ ഉള്ളതായിരിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ആ അഭിപ്രായഗതി. എന്നാലും വിശ്വാസയോഗ്യമെന്നു പരിഗണിക്കാവുന്ന കത്തുവന്നാൽ കേവലം സാങ്കേതികമായ തടസ്സങ്ങൾകൊണ്ടു് സമാധാന സംസ്ഥാപനത്തിനു് വിഘ്നമുണ്ടാകരുതെന്നുള്ള ഒരു ആശയഗതിയും പ്രബലമായുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സാഹചര്യത്തിലാണ് പ: പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തിരുമേനിയുടെ കല്പന വന്നത്. കല്പന സ്വീകരണക്കത്തുമല്ല. അധികാരപത്രവുമില്ല. ചില വിശദീകരണങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കയാണെന്നു് കല്പനയെ സംബന്ധിച്ചു പറയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, വിശദീകരണങ്ങൾ മാത്രമല്ല, കുറേ വ്യവസ്ഥാനിർദ്ദേശങ്ങളും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു് ഒരു നിവേദകസംഘം പുറപ്പെടണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശമുണ്ടായതു്. ഇവിടെയുള്ള തിരുമേനിമാർക്കോ നേതാക്കന്മാർക്കോ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായാൽ അതു് നേരിട്ടു കണ്ടു് ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ സൗകര്യമുള്ളതു കൊണ്ടു് പല പ്രതികൂലാഭിപ്രായങ്ങളും സമുദായത്തിന്റെ ഉത്തമതാല്പര്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ചു ത്യജിക്കുവാൻ ഇടയായേക്കാം. പാത്രിയർക്കീസു ബാവാതിരുമേനിക്കു അങ്ങനെയൊരു സൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം പുറപ്പെടുന്നതു് കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി അദ്ദേഹത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതും സമാധാനപരിശ്രമത്തിൽ ഒഴിച്ചു വയ്ക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു നടപടിയാണു്. അദ്ദേഹവും കാര്യങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ അറിവുകൊണ്ടു് സമുദായതാല്പര്യത്തെ പരിഗണിച്ച് സൗജന്യപൂർവ്വം തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. അതുകൊണ്ട് നെഗോഷ്യേറ്റിംഗ് കമ്മിറ്റി മെമ്പർമാരായ ശ്രീ. റ്റി. പി. പിലിപ്പോസിന്റെയും, ശ്രീ. പി. സി. ചെറിയാന്റെയും യാത്രച്ചെലവിന് പീസ്‌ലീഗ് പ്രസിഡണ്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്ന അഭ്യർത്ഥന സമുദായത്തിന്റെ ഉദാരമായ പിന്തുണ അർഹിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. ഇതിനിടയിൽ പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തെ പ്രതിനി

ധിസംഘക്കമ്മിറ്റി കൺവീനർമാരായ ഡോക്ടർ പി. റ്റി. തോമസ്സും ശ്രീ. റ്റി. യു. പീലിപ്പോസും ഒരു കത്ത് പീ സ്‌ലീ ഗ് പ്ര ഡി ണ്ടി നു ന ൽ കി യി ട്ടുണ്ട്. കാതോലിക്കാപക്ഷത്തെ സുന്നഹദോസും, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും, ബാവാതിരുമേനിയും അവർക്കൊരു ഉറപ്പു നൽകണമെന്നാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മുപ്പതിനായിരം രൂപയോളം ചെലവു ചെയ്തു ബുദ്ധിമുട്ടും സഹിച്ചു പാത്രിയർക്കീസു ബാവായുടെ കല്പനയും വാങ്ങി തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ, സമാധാനവ്യവസ്ഥയിൽനിന്നു പിന്മാറുകയില്ലെന്നു പ. കാതോലിക്കാബാവായും, സുന്നഹദോസും, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും ഔപചാരികമായി ഉറപ്പുനൽകണമത്രെ. അസോസിയേഷനും കൂടെ വേണമെന്നു നിർബന്ധിക്കാതിരുന്നതു ഭാഗ്യമായി.

വളരെ വിചിത്രമായ ഒരു ഡിമാൻഡാണിതെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഹൈക്കോടതിയിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന കേസ് രാജിയാകുന്നതിനുള്ള ഹർജിയും സ്വീകരണക്കത്തും പ: കാതോലിക്കാബാവാതിരുമേനി ഒപ്പു വച്ചു ബിഷപ്പു ജയിക്കബ് തിരുമേനിയെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു മതിയായ ഉറപ്പല്ലെന്നു കരുതത്തക്കവിധത്തിൽ എന്തു ഔപചാരികമൊ, അധികൃതമൊ ആയ പ്രസ്താവനകളെ അവലംബിച്ചാണ് ഈ ഡിമാൻഡ് ഇപ്പോൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. സമുദായകേസിലെ പ്രതികളാണു രാജിഹർജിയിൽ ഒപ്പുവച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരുടെയൊ, മറ്റുനേതാക്കന്മാരുടെയൊ അഭിപ്രായങ്ങൾ എന്തായിരുന്നാലും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള സ്ഥാനത്തു നിന്നും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ നടപടിയുടെ ഉറപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചു സാധാരണ മര്യാദ അവലംബിച്ച് നിവേദകസംഘം പുറപ്പെടുവാൻ സന്നദ്ധത പ്രദർശിപ്പിക്കുമെന്നാണ് സമുദായം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. കാതോലിക്കാ പക്ഷത്തെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളും സുന്നഹദോസ് അംഗങ്ങളും ചേർന്ന ഒരു യോഗത്തിൽ അവരുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞശേഷമാണ് പ. കാതോലിക്കാബാവാതിരുമേനി ഹർജിക്കും, സ്വീകരണക്കത്തിനും ഒപ്പുവച്ചത്. അങ്ങനെ ഉത്തരവാദിത്വപൂർവം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു നടപടിയെ സംബന്ധിച്ച് ഊഹാപോഹങ്ങളോ, കേട്ടുകേൾവികളോ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതു നിർഭാഗ്യകരമായി തോന്നുന്നു. അനേകായിരം അംഗങ്ങളുള്ള രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലാണ് യോജിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. സന്ധിവ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചു പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തുള്ള പലർക്കും അതൃപ്തിയുള്ളതുപോലെ കാതോലിക്കാപക്ഷത്തും അതൃപ്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവർ കണ്ടേക്കാം. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളെ അവലംബിച്ചല്ല സമാധാനശ്രമങ്ങളെ പുരോഗമിപ്പിക്കേണ്ടത്. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി വിളിച്ചുകൂട്ടാതെ തന്നെ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിക്ക് ഒപ്പുവയ്ക്കാമായിരുന്നു. അങ്ങനെയൊരു മീറ്റിംഗ് കൂട്ടിയതു പിന്നീടാരുടെയും പ്രതിഷേധമുണ്ടാകരുതെന്നുള്ള ബാവാതിരുമേനിയുടെ ഉൽക്കണ്ഠമൂലമാണ്. ബാവാതിരുമേനിയുടെയോ, മറ്റാരുടെയോ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായമെന്തായിരുന്നാലും പീസ്‌ലീഗ് ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രമാണങ്ങൾക്ക് ഒപ്പുവച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം അതിന്റെ സാധുതയെപ്പറ്റി സംശയിക്കുന്നതു പ്രതിപക്ഷബഹുമാനമായി ആരും കരുതുന്നതല്ല. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും, സുന്നഹദോസും ഒന്നും ഇല്ലാത്ത പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തെ തിരുമേനിമാരുടെയും നേതാക്കന്മാരുടെയും പ്രഖ്യാപിതതീരുമാനങ്ങളെ ആദരിച്ചാണ് കാതോലിക്കാപക്ഷം സമാധാനശ്രമങ്ങളിൽ സഹകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. പരിശുദ്ധ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനിയുടെ അറിവോ സമ്മതമോ കൂടാതെ ഇവിടെ രാജി ആകണമെങ്കിൽ വ്യവസ്ഥകൾ നിശ്ചയമായും ഭിന്നരൂപം പ്രാപിക്കുമായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനിയുടെ ശരിയായ കല്പന ലഭിച്ചശേഷം അനാവശ്യമായ വാദതടസ്സങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ ഉറപ്പു ലഭിച്ചാൽ തന്നെ എന്തു ഫലമാണുള്ളത്. അങ്ങനെ "മറിപ്പും" കൊണ്ടു ഇറങ്ങി പുറപ്പെടുന്നവരുടെ നേരേ ബഹുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ ധാർമ്മിക ശക്തി തിരിഞ്ഞുകൊള്ളുമെന്നു സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടു നിവേദക സംഘം പോകാൻ തയാറാകണമെന്നു ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കാതോലിക്കാപക്ഷത്തോടു ഉറപ്പു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ പാത്രിയർക്കീസു പക്ഷത്തിന്റെ ഉറപ്പും സ്വാഭാവികമായി ചോദിച്ചെന്നു വരാം. പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തിരുമേനിയോടു കല്പനവാങ്ങാമെന്നോ, വാങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ നിരുപാധികമായ സന്ധിക്കു വഴിപ്പെടുമെന്നോ ഒരുറപ്പു നൽകാൻ പാത്രിയർക്കീസു പക്ഷം തയാറാകുമൊ? അങ്ങനെയൊരുറപ്പു നൽകാൻ കഴിവില്ലാത്തവർ അതു ചോദിക്കരുത്. ചതുരംഗപ്പോരിലെ കരുനീക്കം പോലെ സമാധാന പരിശ്രമങ്ങളിലേക്കു നാം നീങ്ങുവാൻ തുനിയരുത്. ദൈവികമായ ഒരു കാര്യത്തിലാണ് നാം ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പ്രഖ്യാപിതമായ തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു മുമ്പോട്ടു പോകുവാനുള്ള ദൈവാശ്രയവും, പ്രതിപക്ഷ ബഹുമാനവുമാണ് ഇരുഭാഗത്തെയും ഭരിക്കേണ്ടത്. അങ്ങനെയുള്ള സംരംഭങ്ങൾ വിജയം വരിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ദുർഘട സന്ധിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള വിശാല വീക്ഷണമാണ് നേതാക്കന്മാരിൽ നിന്നു സമുദായം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the week)

മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ ദൈവത്തിനായുള്ള ദാഹം

(എം. റ്റി.)

"ദൈവമേ, നീ എന്റെ ദൈവം; അതികാലത്തേ ഞാൻ നിന്നെ അന്വേഷിക്കും; വെള്ളമില്ലാതെ ഉണങ്ങി വരണ്ട ദേശത്ത് എന്റെ ഉള്ളം നിനക്കായി ദാഹിക്കുന്നു; എന്റെ ദേഹം നിനക്കായി കാംക്ഷിക്കുന്നു."

(സങ്കീ: 63: 1)

തന്റെ ആത്മാവു ദൈവത്തിനായി ദാഹിക്കുന്നു എന്ന് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു. ഇതു സങ്കീർത്തനക്കാരന്റെ മാത്രം അനുഭവമല്ല. ദൈവത്തെ അറിയുന്നതിനും ആരാധിക്കുന്നതിനും ദൈവവുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യമായ സന്തോഷവും സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും അനുഭവിക്കുന്നതിനുമായിട്ടാണ് എല്ലാ മനുഷ്യരും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ഒരുപോലെ ആ ദാഹം അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. ലോകത്തിൽ മനുഷ്യനെ ആകർഷിച്ചു കീഴടക്കുന്ന പല പല സന്തോഷങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയെ ദൈവഹിതത്തിനു വിധേയമാക്കി ഓരോന്നും അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാ

ശേഷം 12–ാംപേജിൽ

നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം. 19

നമുക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടു കഷ്ടമനുഭവിച്ചു

(റെവ. ഡീക്കൻ എം. വി. ജോർജ്ജ്)

(തുടർച്ച)

വി: മത്തായി 27-ം, മർക്കോസ് 15-ം, ലൂക്കോസ് 23-ം, യോഹന്നാൻ 19-ം അദ്ധ്യായങ്ങൾ സസൂക്ഷ്മം വായിച്ചു നോക്കിയാൽ യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ കഷ്ടാനുഭവവും ക്രൂശുമരണവും സവിസ്തരം അവയിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ജനനത്തെക്കുറിച്ചു രണ്ടുസുവിശേഷങ്ങളിൽ മാത്രമേ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും കഷ്ടാനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് നാലു സുവിശേഷകന്മാരും വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഹോശാനാ ഞായറാഴ്ച മുതൽ ഉയർപ്പുവരെയുള്ള ഒരാഴ്ചനടന്ന സംഭവങ്ങളുടെ വിവരണങ്ങൾക്കായി സുവിശേഷങ്ങളുടെ ഒരു നല്ല ഭാഗം വിനിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ലോകത്തെ മുഴുവനും ന്യായം വിധിക്കുവാനുള്ളവൻ കേവലമൊരു ന്യായാധിപതിയായ പീലാത്തോസിൻെറ മുമ്പിൽ കുററവാളിയെപ്പോലെ നിൽക്കുന്ന കാഴ്ച ഒരു വിധത്തിൽ ദയനീയവും മററുവിധത്തിൽ അത്ഭുതാവഹവുമാണ്. മതത്തിൻെറ പേരിൽ ഹന്നാവും കയ്യാപ്പാവും സകലമതങ്ങളുടെയും നാഥനെ തിരസ്കരിക്കുന്ന സംഭവം ആ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ മതഭ്രാന്തും അന്ധതയും വിളിച്ചു പറയുകയത്രേ ചെയ്യുന്നത്. ന്യായത്തിൻെറ പേരിൽ പീലാത്തോസും, ഹെരോദാവും അന്യായമായി ക്രിസ്തുവിൻെറ രക്തംചൊരിച്ചിലിനു പങ്കാളികളാകുന്നത് മാനുഷീക നീതിയുടെ ശൂന്യതയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. "ഞാൻ ഒരു നാളും തള്ളിപ്പറകയില്ലെന്നു" വീരവാദം പറഞ്ഞ പത്രോസുപോലും യേശുമശിഹായെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറയുന്നത് മാനുഷീകനിശ്ചയത്തിൻെറ ബലഹീനതയെ കാണിക്കുന്നു. കാക്കയെറിഞ്ഞ കല്ലുപോലെ ശ്ലീഹന്മാർ നാനാവഴിക്കും പലായനംചെയ്തതിൽനിന്നും കഷ്ടതയെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ള സ്വാഭാവികവൈമനസ്യം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. "യെരുശലേമേ യെരുശലമേ........കോഴി തൻെറ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേർക്കുംപോലെ നിൻെറ മക്കളെചേർത്തുകൊള്ളുവാൻ എനിക്കു എത്രവട്ടം മനസ്സായിരുന്നു (മത്തായി 23. 37) എന്നു വാൽസല്യ പൂർവ്വം അരുളിച്ചെയ്ത സ്നേഹമൂർത്തിയായ മശിഹായെ "ക്രൂശിക്കാ ക്രൂശിക്കാ" എന്നു വിളിച്ചു പറവാൻ യെരുശേലം നഗരവാസികൾക്കു മനസ്സുതോന്നിയതുതന്നെ മാനുഷിക പാപത്തിൻെറ മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥയെയല്ലയോ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്? മേൽപറഞ്ഞ വിധങ്ങളിലുള്ള അയോഗ്യരായ നമ്മെപ്പോലെയുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ദൈവത്തിൻെറ ഏകകുമാരൻ ക്രൂശിൽ തൂങ്ങുകയും അവിടെ കിടന്നുകൊണ്ടു നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഇപ്പോഴും പിതൃവലഭാഗേ നമുക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതു നമ്മുടെ ഏക ആശ്വാസവും പ്രത്യാശയുമാണ്.

യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ക്രൂശുമരണവും കഷ്ടാനുഭവവും ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ

(5-ംപേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

സുവിശേഷത്തിൻെറ ഉള്ളടക്കം

A. 1: 1—4. 16. മുഖവുര തലമുറകളുടെ വിവരണം, യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ജനനം, പരസ്യശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കം, മാമോദീസാ, പരീക്ഷ.

B. 4. 17—16. 20. ഗലീലയിലെ ശുശ്രൂഷ. 4. 17—7. 27 ശിഷ്യന്മാരെ വിളിയ്ക്കുന്നതും മല പ്രസംഗവും.

1. 28—10. 42 പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതും അവരുടെ ജോലിയും 11. 1—13. 52 യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ യേശുതന്നെ ക്രിസ്തുവോ എന്നന്വേഷിക്കുന്നത്, പരീശന്മാരുമായുള്ള തർക്കം, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപമ. 13. 53-16. 20 യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻെറ മരണം, അഞ്ചപ്പംകൊണ്ടു അയ്യായിരംപേരെയും ഏഴപ്പംകൊണ്ടു നാലായിരം പേരെയും പോഷിപ്പിക്കുന്നത്. പത്രോസിൻെറ ഏററുപറച്ചിൽ.

C. 16. 21-25. 46. കുരിശിൻെറ നിഴൽ. ഗലീലയിലെ ശുശ്രൂഷ അവസാനിപ്പിച്ച് യറുശലേമിൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നു. 16. 21-18. ഗലീലയിലെ ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാനം, മറുരൂപം, തലക്കരംകൊടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച്, മററുള്ളവരോടു ക്ഷമകാണിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്.

19: 1—25. 46 യറുശലേമിലേയ്ക്കുള്ള യാത്ര. യറുശലേമിൽതന്നെത്താൻ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

D. 26. 1—28. 20. കഷ്ടാനുഭവവും ഉയർത്തെഴുനേൽപ്പും.

അദ്ദേഹം ക്രൂശിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു അരുളിച്ചെയ്ത ഏഴു മൊഴികളിൽ ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും ധ്യാനിക്കുന്നതും പ്രയോജനമായിരിക്കും. "നീ ദൈവപുത്രനെങ്കിൽ ക്രൂശിൽനിന്നിറങ്ങിവാ" എന്നു പരിഹാസികൾ കളിയാക്കിയെങ്കിലും അവൻ ആ പരീക്ഷക്കു വിധേയനാകാതെ അവിടത്തന്നെ കിടന്നു മരിച്ചതത്രെ നമ്മുടെ സന്തോഷം. രക്ഷാസൈന്യ സ്ഥാപകനായ വില്യംബൂത്തു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. **They said they would believe Him if He came down: We do belive Him because He stayed up** (അവൻ ക്രൂശിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്നാൽ വിശ്വസിക്കാമെന്നവർ പറഞ്ഞു. അവൻ അവിടെത്തന്നെ കിടന്നതുകൊണ്ടു നാം അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു) ക്രൂശിന്മേൽ കിടന്നുകൊണ്ടു് മശിഹാതമ്പുരാൻ സാധിച്ച കാര്യങ്ങളുടെ ഒരു വിശദീകരണമായിക്കൂടെ താഴെപ്പറയുന്ന ക്രൂശിലെ ഏഴുമൊഴികൾ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതത്രെ.

(1) പിതാവേ ഇവർ ചെയ്യുന്നതിന്നതെന്നറിയായ്കകൊണ്ടു് ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ. (ലൂക്കോസ് 23: 34) മനുഷ്യരുടെ പാപക്ഷമക്കുവേണ്ടിയത്രെ യേശുതമ്പുരാൻ ആദ്യമായി പ്രാർത്ഥിച്ചതു്. തന്നെ ക്രൂശിച്ചവർ യഹൂദന്മാരോ റോമൻപട്ടാളക്കാരോ മാത്രമല്ലായിരുന്നു. പിന്നെയോ നാമുൾപ്പെടെയുള്ള മനുഷ്യജാതി മുഴുവനുമായിരുന്നു. "പാപംചെയ്യാത്ത ആരുമില്ല. ഒരുത്തൻപോലുമില്ല" ആകയാൽ ഇവരോടു ക്ഷമിക്കണമേയെന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനക്കു ആവശ്യക്കാരായിട്ടത്രെ എല്ലാവരും നില കൊള്ളുന്നതു്. ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പീൻ എന്നു പഠിപ്പിച്ച നമ്മുടെ നാഥൻ ക്രൂശിലും അതു പ്രായോഗികമായി കാണിക്കുകയായിരുന്നു. ഏഴു എഴുപതുവട്ടം ക്ഷമിക്കുന്ന ഈ മനസ്ഥിതി ക്രിസ്ത്യാനികളായ നമുക്കും ഉണ്ടായാൽ ലോകം തന്നെയും ഒരു രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുമായിരുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ മുമ്പിൽ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രരാകാത്തവനും മുഴങ്കാൽ മടക്കാത്തവനും ആയി ആരുള്ളു.

(2) ഇന്നു നീ എന്നോടുകൂടെ പറുദീസായിലിരിക്കും (ലൂക്കോ. 23. 43) പാപക്ഷമ ലഭിച്ചാൽ അതിന്റെ അന്തിമ ഫലമായി പറുദീസയാണല്ലൊ ഏതൊരുവനും അവകാശമാക്കുന്നതു്. തന്നോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കള്ളന്മാരിൽ ഒരുവൻ അനുതപിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയും സഹായവും അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ മദ്ധ്യഭാഗത്തെ ക്രൂശിൽ ആശ്രയിച്ചു് തദ്വാരാ പറുദീസയ്ക്കവകാശിയായി. മറുഭാഗത്തെ കള്ളനോ ആ നടുഭാഗത്തെ രക്ഷണ്യക്രൂശിനെ അവഗണിച്ചതിനാൽ അതേ സമയത്തുതന്നെ അധഃപതിച്ചു് നരകയാതനയ്ക്കും അവകാശിയായി. അവനെപ്പോലെ മററവനും വരാതിരിപ്പാൻ കാരണമായ പ്രാർത്ഥന നാമും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണു്. "യേശുവേ നീ രാജത്വം പ്രാപിച്ചു വരുമ്പോൾ എന്നേയുംകൂടി ഓർത്തുകൊള്ളേണമേ" എന്നു കള്ളനെപ്പോലെ നാമും ഹൃദയപൂർവ്വം നിലവിളിച്ചാൽ നാളെയെന്നു പറയാതെ ഉടൻതന്നെ നമ്മെ പറുദീസയിൽ കൊണ്ടുപോകാൻ യേശുതമ്പുരാൻ ഇതാ ക്രൂശിൽ കിടക്കുന്നു.

(3) "സ്ത്രീയേ ഇതാ നിന്റെ മകൻ" (യോഹന്നാനെ) "ഇതാ നിന്റെ അമ്മ" യോഹന്നാൻ 19: 26, 27 വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല ഈ ലോകത്തിൽ വച്ചു പോലും നമുക്കുവേണ്ടി കരുതുന്നവനായി ക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ കിടക്കുന്നുവെന്നുള്ളതത്രെ ഈ വാചകത്തിന്റെ സൂചന. തന്റെ വാത്സല്യമാതാവു് മററുള്ളവരൊക്കെയും ഓടിപ്പോയപ്പോഴും ഹൃദയത്തിൽകുന്തം കടന്നവളായി "എന്റെ വാൽസല്യപുത്രാ നീ എവിടേക്കുപോകുന്നു" എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു് തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നതും ക്രൂശിന്റെ ചുവട്ടിൽ കണ്ണുനിറഞ്ഞവളായി നിൽക്കുന്നതും അർക്കു വിസ്മരിക്കുവാൻ കഴിയും. പത്രോസ് തള്ളിപ്പറഞ്ഞിട്ടും വിശ്വസ്ഥനായി ക്രൂശിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിൽക്കുന്ന യോഹന്നാനേയും വാൽസല്യത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടിയല്ലാതെ വീക്ഷിക്കുവാൻ പ്രയാസമത്രെ. ഇപ്രകാരം സമീപേ നിൽക്കുന്ന മാതാവിനേയും ശിഷ്യനേയും പരസ്പരം ഭരമേല്പിക്കുന്ന ക്രൂശിലെ മൂന്നാമത്തെ മൊഴി ക്രിസ്തുവിന്റെ ആർദ്രതയുടെ പരമകാഷ്ഠയെയത്രെ ഉച്ചൈസ്തരം ഉൽഘോഷിക്കുന്നതു്: "അവൻ നമുക്കായി കരുതുന്നതാകയാൽ നമ്മുടെ സകല ചിന്താകുലങ്ങളും അവന്റെമേൽ ഇട്ടുകൊൾക" "ഞാൻ നിങ്ങളെ അനാഥരായി വിടുകയില്ല". എന്നരുളിച്ചെയ്ത നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു് സ്വർലോകത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് നമുക്കു വേണ്ടി കരുതുക മാത്രമല്ല ഈ ലോകത്തിലും നമ്മെ സഹായിപ്പാൻ ആളുകളെ തരുന്നു എന്നുള്ളതു ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിക്കും ആശ്വാസകരം തന്നെ. ക്രൂശുമരണത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ ഉദ്ദേശമായി ഈ കരുതലിനെ നാം വീക്ഷിക്കേണ്ടതത്രെ.

(4) എന്റെ ദൈവമെ എന്റെ ദൈവമെ നീ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്തു് (മത്തായി 27: 46 സങ്കീർത്തനം 22: 1) ഈ നിലവിളിയത്രെ ക്രൂശിന്റെ മർമ്മങ്ങളിലേക്കും ദുർഗ്രാഹ്യമായും അതേസമയത്തു് അതിപ്രധാനമായും ഉള്ളതു്. പിതാവും വാസ്തത്തിൽ പുത്രനെ കൈവിട്ടോ? പുത്രൻ പിതാവിൽ നിന്നു വേർപിരിയപ്പെട്ടുവോ? ഈ ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം പറയുക വളരെ പ്രയാസമാണു്. മശിഹാതമ്പുരാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ മരണം രുചിനോക്കേണ്ടിവന്ന അതിദാരുണ സന്ദർഭമായിട്ടത്രെ ഈ പ്രാർത്ഥനാവസരത്തെ ലേഖകൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. അല്ലാതെ ഒരു വിധത്തിലും ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. യഥാർത്ഥമരണം എന്നുള്ളതു് ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള വേർപാടാണല്ലോ. അതിൽ കവിഞ്ഞ നരകയാതനയുമില്ല. സകല ലോകത്തിന്റെയും പാപം മുഴുവനായി തന്നിൽ വഹിക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ പ്രസ്തുത പാപങ്ങളാകുന്ന കാർമേഘപടലങ്ങളിൽ പിതൃമുഖം കാണാൻ പാടില്ലാതെ പുത്രൻ വിലപിക്കുന്ന ഒരു വലിയ വിലാപമാകുന്നു ഈ പ്രാർത്ഥന. അമർത്യൻ മർത്യതയനുഭവിക്കുകയും ദൈവത്തിൽ നിന്നു ഒരു നിമിഷം പോലും വേർപിരിയാതിരുന്നവൻ നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയിൽ ഒരു നിമിഷത്തേക്കു് ദൈവമുഖം കാണാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതു് എത്രയോ ആശ്ചര്യകരമാകുന്നു. തന്റെ ശരീരവും ആത്മാവും തമ്മിൽ പിറകേ മാത്രമാണു വേർപെട്ടതെങ്കിലും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു മരണം രുചിച്ചതു് ഈ വാചകം പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോളത്രെ. അപ്രകാരം നാം എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടവരാണെങ്കിലും നമുക്കുവേണ്ടി അവൻ അതു പ്രാർത്ഥിച്ചതിനാൽ നാം രണ്ടാം മരണത്തിൽ നിന്നും ഇതാ വിമുക്തരായിരിക്കുന്നു. നമുക്കു നിത്യജീവൻ തരുവാനായി ജീവന്റെ നായകൻ മർത്യതയനുഭവിച്ച ക്രൂശിന്റെ മുമ്പിൽ നമുക്കു കൃതജ്ഞതാപൂർവം വണങ്ങാം.

5. എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു. (യോഹന്നാൻ 19. 28) എന്തിനുവേണ്ടിയാണു് ക്രിസ്തു ദാഹിച്ചതു്. അതു വെറും ശാരീരികമായ ദാഹമായിരുന്നുവോ. സകല ശുദ്ധജലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവു് കൈപ്പുകാടി ചോദിക്കുകയായിരുന്നുവോ. ഒരിക്കലുമല്ല. പിന്നെ എ

ത്തിനായിട്ടാണ് അവൻ ദാഹിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യരായ നമുക്കും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടിത്തന്നെ. ശമര്യാക്കാരി സ്ത്രീയോട്ട് വെള്ളം കുടിപ്പാൻ ചോദിച്ചവൻ വെള്ളംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ അവളുടെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ദാഹിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ ഇന്നും അവൻ നാം കൊടുക്കുന്ന കൈപ്പുകാടി തിരസ്കരിക്കുകയും നമുക്കുവേണ്ടി ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. "നിങ്ങൾ ഭൂലോകമൊക്കെയും പോയി സകല സൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ (മർക്കോസു് 16.15)" സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ (മത്തായി 28.20) എന്നുള്ളതാണ് എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിൻെറ അർത്ഥം. ക്രിസ്തുവിൻെറ ദാഹം തീർക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവരായ നാം മേലിലെങ്കിലും ആത്മാക്കളെ ആദായപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നു്. എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു എന്നു് അവൻ ഇപ്പോഴും നമ്മോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സകല ലോകത്തിനുംവേണ്ടി അവൻ ക്രൂശിൽ കയറി എന്നു് ഈ വാചകം നമ്മെ അനവരതം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ.

6. നിവൃത്തിയായി. (യോഹന്നാൻ 19. 30) സോക്രട്ടീസിനോ, പ്ലേറോയിക്കോ, മൈക്കാൽ എൻജലോയിക്കോ, ഹാൻഡെയിലിനോ, നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ടിനോ മററു ലോകം വലിയവരെന്നു പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന മററാക്കെങ്കിലുമോ പറഞ്ഞിട്ടു് കടന്നുപോകുവാൻ സാധിക്കാഞ്ഞതും മേലാൽ ആർക്കുംതന്നെ സാധിക്കാത്തതും ആയ ഒരു വാചകമത്രെ ഇവിടെ ക്രൂശിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു് ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തതു്. എന്താണു് അവൻ നിവർത്തിയാക്കിയതു്? മനുഷ്യാവതാരം. മാതൃകാജീവിതം, ദൈവവെളിപ്പെടുത്തൽ, രക്ഷണ്യവേല, വീണ്ടെടുപ്പിൻെറ ക്രൂശു്, രക്തത്താലുള്ള വിമോചനം എന്നിത്യാദി പിതാവു് അവനെ ഏൽപ്പിച്ച സകല ജോലിയും അവൻ നിവർത്തിയാക്കി. ഇനി അവശേഷിക്കുന്നതു് നമ്മുടെ ചുമതല മാത്രമാണു്. "ഞാനിവയെല്ലാം നിനക്കുവേണ്ടി സഹിച്ചു. നീ എനിക്കുവേണ്ടി എന്തുചെയ്തു എന്ന ചോദ്യം നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും ഹൃദയങ്ങളെ ഭേദിക്കട്ടെ! സകലവും നിവൃത്തിയാക്കിയവൻെറ പാദാരവിന്ദങ്ങളെ പിൻപററിയാൽ ചിലതെങ്കിലും നിവൃത്തിയാക്കുവാൻ നമുക്കും ഭാഗ്യം ലഭിക്കും. നാം ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നമ്മെ അവൻെറ തൃക്കരങ്ങളിൽ ഏൽപ്പിച്ചാൽ നാം ആകേണ്ടതുപോലെ അവൻ ആക്കിത്തീർക്കും. വിശ്വാസത്തിൻേറ നായകനും പൂർത്തിവരുത്തുന്നവനുമായ യേശുവിനെ നോക്കുക. (എബ്രായർ 12. 2.)

7. പിതാവേ ഞാൻ എൻെറ ആത്മാവിനെ തൃക്കൈയിൽ ഏൽപ്പിക്കുന്നു. (ലൂക്കോസു് 23. 46) പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ യറുശലേം ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചു് ഞാനെൻെറ പിതാവിനുള്ളവയാൽ ഇരിക്കേണ്ടതത്രേ എന്ന വാചകം തൻെറ എഴുതപ്പെട്ട ആദ്യവാചകമായി നമുക്കായി അരുളിച്ചെയ്തവൻ തൻെറ അവസാനവാചകത്തിൽ ആ പിതാവിൻെറ തൃക്കരങ്ങളിലേക്കു തന്നെ സകലവും നിവൃത്തിയാക്കിയതിനു ശേഷം സ്വന്തം ആത്മാവിനെ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ച ആരെയാണു കോൾമയിർ കൊള്ളിക്കാത്തതു്. ഇതിനെക്കാൾ നല്ല ഒരന്തം ആർക്കുംതന്നെ ആഗ്രഹിക്കുവാൻ പോലും സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. പിതാവിൻെറ തൃക്കൈകളിൽ നിന്നു നിത്യമായി സംപ്രാപിച്ചതു് ആ തൃക്കൈകളിലേക്കുതന്നെയാണല്ലോ ഏൽപ്പിക്കേണ്ടതു്. മറെറവിടെ ഏല്പിച്ചാലും നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നു വരാം. പിതാവിൻെറ കൈയിൽനിന്നും നമ്മെ പിടിച്ചുപറിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല. യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ക്രൂശുമരണത്തിൻെറ അന്തിമോദ്ദേശം നാമും തന്നിൽ കൂടി നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ പിതാവിൻെറ തൃക്കരങ്ങളിൽ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതത്രേ.

"അബ്രഹാം പിതാവേ" എന്നു ധനവാൻ പാതാളത്തിൽ കിടന്നു നിലവിളിച്ചതുപോലെ നിരാശാഗർത്തിൽ നിന്നും ആരുംതന്നെ നിലവിളിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാതെ തന്നെ എല്ലാവരേയും രക്ഷിപ്പാനും പിതാവിനു കാഴ്ചവയ്ക്കുവാനുമായി ഇതാ യേശുക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു് തൻെറ അന്ത്യവാചകം ഒരു വിജയശ്രീലാളിതനെപ്പോലെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. അവൻെറ പിന്നാലെ നമുക്കും പോകാം.

ചർച്ച്‌വീക്ക്‌ലി വരിസംഖ്യ

(എപ്പോഴും മുൻകൂർ)

	രൂ.	ണ.	പ.
ഒരു വർഷത്തേക്കു്	6	0	0
ആറു മാസത്തേക്കു്	3	0	0
ഒററപ്രതി	0	2	0
ഇൻഡ്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	8	0	0

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

നാലാം സുവിശേഷം.

തിങ്കൾ. വി. യോഹ. 11; 1—4.

"ഈ ദീനം മരണത്തിനായല്ല, ദൈവപുത്രൻ മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിനു വേണ്ടിയത്രെ."

മരണകരമായ ഒരു രോഗം പോലും ഒരു മനുഷ്യനു വരുന്നതു ദൈവമഹത്വത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു സാധിക്കും. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മരണമാണു സകല പ്രത്യാശയുടേയും സമാപ്തി. എന്നാൽ ആ മരണത്തിൽ നിന്നു പോലും ജീവനുണ്ടാക്കുന്നതിനു ദൈവത്തിനു സാദ്ധ്യമാണെന്നുള്ള ബോധം നമുക്കുണ്ടായിക്കഴിയുമ്പോഴേ യഥാർത്ഥ ദൈവാശ്രയം നമുക്കുണ്ടാവുകയുള്ളു.

ദൈവത്തിന്റെ അപരിമിതമായ ശക്തിയെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു നാം പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ആ ശക്തിയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ലോകത്തിനും വ്യക്തമാകുന്നു. അതു മൂലം ദൈവത്തിനു മഹത്വമുണ്ടാകുന്നു. അങ്ങിനെ വിശ്വസിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ഒരവസരമായി ഓരോ ദുരദൃഷ്ടത്തേയും കാണുവാൻ കഴിയട്ടെ.

ചൊവ്വാ. വി. യോഹ: 11: 5-10.

ദൈവദത്തമായ ഒരു ചുമതലയാണു ലാസറിനെ ജീവിപ്പിക്കുക എന്നതു്. "ഞാൻ തന്നെ വഴിയും സത്യവും ജീവനുമാകുന്നു" എന്നു് അതു മൂലമാണു വ്യക്തമാകേണ്ടുന്നതു്. മനുഷ്യപുത്രന്റെ തന്നെ വിശ്വാസത്തെ പരിശോധിക്കുന്ന ഒരാഹ്വാനമാണു മരിച്ചവനെ ജീവിപ്പിക്കുകയെന്നതു്. സാഹചര്യങ്ങളാകട്ടെ അതിനു പ്രതികൂലമായും നിൽക്കുന്നു. യഹൂദ്യയിൽപോയാൽ യഹൂദന്മാർ കല്ലെറിയും.

സാധാരണഗതിയിൽ ദൈവഹിതത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിൽനിന്നും പിന്മാറുവാൻ യേശുവിനും ധാരാളം കാരണമുണ്ടു്. ശിഷ്യന്മാരുടേയും ചിന്ത അതു തന്നെ.

(വാക്യം 8)

എന്നാൽ യേശു ധൈര്യപൂർവം തന്റെ ചുമതലാനിർവ്വഹണത്തിലേക്കു പോകുന്നു. കാരണമോ തനിക്കു സ്വാർത്ഥോദ്ദേശമൊന്നുമില്ലാ എന്നത്രെ.

(വാ. 9)

ബുധൻ, വി. യോഹ. 11: 15—16.

ലാസർ ഉറങ്ങുന്നു എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞതു് "അവൻ മരിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു്. "സുഖമായി ഉറങ്ങുന്നെങ്കിൽ സുഖക്കേടു് മാറുമല്ലൊ" എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു ശിഷ്യന്മാർ അതിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. എന്നാൽ അവരുടെ വചനത്തിൽ അവരുദ്ദേശിക്കാതെതന്നെ വ്യംഗ്യാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതു്. "അവൻ മരിച്ചെങ്കിൽ ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുമല്ലൊ" എന്നുള്ളതാണു്. സൌഖ്യം വരും എന്നു തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രീക്കു പദത്തിനു "രക്ഷിക്കപ്പെടും" എന്നും അർത്ഥമുണ്ടു്.

തനിക്കെതിരായി നിൽക്കുന്ന യഹൂദരുടെയിടയിലേക്കു പോകുന്നതിനെപ്പററി ശിഷ്യന്മാർ വൈമനസ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ധൈര്യപൂർവ്വം "നമുക്കു പോയി നാഥന്റെ കൂടെ മരിക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞതു വി. തോമ്മാശ്ലീഹായാണു്. വെറുതെ എന്തിനു നാം പിതാവിനെ "സംശയക്കാരൻ" എന്നു വിളിക്കുന്നു. മലയാളത്തെ ബ്രാഹ്മണരെ സുവിശേഷവുമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിൽ ആ പിതാവു കാണിച്ച ധൈര്യവും വിശ്വാസവും നമുക്കുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ!

വ്യാഴം. വി: യോഹ. 11: 17-28

കർത്താവു് പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളിൽ അവസാനത്തേതും ഏററവും മഹത്തരമായിട്ടുള്ളതുമാണു് മരിച്ചവനായ ലാസറിനെ ഉയർപ്പിക്കുക എന്നതു്. "ഞാൻ തന്നെ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും" എന്നുള്ള ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന യാഥാർത്ഥ്യം മനുഷ്യർക്കു വ്യക്തമാക്കുന്ന ഈ മഹാത്ഭുതത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാർത്തയുടേയും (വാക്യം 22) മറിയയുടേയും (വാക്യം 32) വിശ്വാസത്തെ നാം കാണണം.

മരണത്തിനു സമീപമെത്തിയിട്ടുള്ള നമ്മുടെ സഭക്കും പുതിയ ജീവനുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ അപരിമിതശക്തിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന കുറച്ചു പേരെങ്കിലും നമ്മുടെ സഭയിലുണ്ടാകണം.

വെള്ളി. വി. യോഹ. 11: 25—40.

മൂന്നുതരത്തിലുള്ള അഭിപ്രായഗതികളെ നാം ഈ ഭാഗത്തു കാണുന്നു. ഒരു കൂട്ടർ— കർത്താവേശുമിശിഹായുടെ കണ്ണുനീരുകളെ കണ്ടിട്ടു് ഒരു മനുഷ്യനെന്നനിലയിൽ തനിക്കു തന്റെ സ്നേഹിതനായ ലാസറിനോടുള്ള സ്നേഹത്തെ മാത്രം അതിൽ കാണുന്നു. (വാക്യം 36) നമ്മിൽ പലരും കർത്താവേശുമശിഹായുടെ കുരിശുമരണത്തെപ്പററി ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ ഒരു മാനുഷികസ്നേഹത്തെ മാത്രമേ അതിൽ കാണുന്നുള്ളു.

രണ്ടാമതൊരു കൂട്ടർ "കുരുടന്റെ കണ്ണു തുറന്ന ഇവനു് ഇവനേയും മരിക്കാതാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയോ" എന്നാണു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയേപ്പററിയും കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ മഹാത്ഭുതങ്ങളെപ്പററിയും അവർക്കറിവുണ്ടെങ്കിലും, ഇപ്പോഴത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ദൈവത്തെ അവർ നിസ്സഹായനായിട്ടാണു കാണുന്നതു്.

എന്നാൽ വിശ്വാസിനികളായ മാർത്തയും മറിയയുംപോലും യേശുനാഥൻ ശവക്കല്ലറയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സമയത്തു തന്നെ പിന്തിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. നമ്മുടെ സഭയുടെ ശവക്കല്ലറക്കകത്തും ദൈവം പ്രവേശിച്ചു് ജീവനുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു്. ദുർഗ്ഗന്ധം ഇപ്പോഴേ വമിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നാം വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം നാം കാണും.

ശനി. വി. യോഹ. 11. 41—44.

കർത്താവേശുമശിയായുടെ വിശ്വാസമാണു നമുക്കെല്ലാംതന്നെ ഉദാഹരണമായിത്തീരേണ്ടതു്. അവിശ്വാസത്തിന്റെയോ നിരാശയുടേയോ ലേശംപോലും കലരാത്ത ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണു തന്റേതു്.

മനുഷ്യർ അസാദ്ധ്യമെന്നു കരുതുന്നതിനെ ചെയ്യുവാൻ ദൈവം ശക്തനാണെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ആ വിശ്വാസത്തെ ആസ്പദമാക്കി പ്രത്യാശയോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്താൽ മരിച്ചു നാലു ദിവസമായി നാററം വെച്ചു തുടങ്ങിയ ശവശരീരവും ജീവന്റെ പുതുക്കം പ്രാപിച്ചു് ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കും. അങ്ങിനെ നമ്മുടെ സഭയും കുടുംബങ്ങളും വ്യക്തികളും പുതിയജീവനെ പ്രാപിക്കുവാൻ ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. നമുക്കു വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

Licence No.6 498 Dated 20-8-1946 M.Rge 52.

THE CHURCH WEEKLY

7-ാംപേജിൽനിന്നും തുടർച്ച

നം അവസ്ഥ കൊടുക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ആത്മാവിനു ദൈവത്തിനായുള്ള ദാഹം അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളു. നമ്മുടെ ആത്മാവു ദൈവത്തിനായി ദാഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം ലോകത്തിന്റെ സന്തോഷങ്ങൾ കൊണ്ടു തൃപ്തിയടയുവാൻ നാം ശ്രമിക്കയാണെന്നാണ്. വെള്ളമില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു കിണറു കുഴിക്കയാണ് നാം ചെയ്യുന്നതു്. ദൈവത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യാത്മാവിനു് ലോക ഇമ്പങ്ങൾ കൊണ്ടു തൃപ്തിയടയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. പല കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായ നമുക്കു് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുവാനോ ദൈവവുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുവാനോ സമയമില്ല.

"എന്റെ കിടക്കയിൽ നിന്നെ ഓർക്കയും ഞാൻ രാത്രിയാമങ്ങളിൽ നിന്നെ ധ്യാനിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ എന്റെ പ്രാണനു മജ്ജയും മേദസ്സും കൊണ്ടു് എന്നപോലെ തൃപ്തിവരുന്നു." (5) ഒരു വിധത്തിൽ ആലോചിച്ചാൽ മനുഷ്യാത്മാവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ അധികമൊന്നും ആവശ്യമില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവു മാർത്തയോടു പറഞ്ഞതുപോലെ "ഒരു കാര്യം മാത്രം മതി;" അതായതു്, കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഇരുന്നു കേട്ടുപഠിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധത. സങ്കീർത്തനക്കാരൻ കിടക്കയിൽ ദൈവത്തെ ഓർക്കയും രാത്രിയാമങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ ധ്യാനിക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി ആത്മസംതൃപ്തിയുണ്ടായി. ഈ ഒരു കാര്യം നമ്മുടെയും ജീവിതത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റൊന്നിനും നൽകാൻ കഴിയാത്ത ഒരു തൃപ്തി നമുക്കും അനുഭവപ്പെടും. അതില്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തെല്ലാം ഉണ്ടെങ്കിലും നമുക്കു തൃപ്തിവരികയില്ല. ദൈവത്തെ കൂടാതെ മനുഷ്യാത്മാവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശ്രമം നിഷ്ഫലമാണ്. ദൈവത്തിനായി ദാഹിക്കുന്ന ആത്മാവു ദൈവത്തെ കണ്ടെത്താതിരിക്കയില്ല. കാരണം, നാം ദൈവത്തിനായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതിലധികമായി ദൈവം നമുക്കായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം സദാ മുൻകൈ എടുത്തു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാം ആഗ്രഹിക്കയും അന്വേഷിക്കയും ചെയ്യണം. ദൈവത്തിനായുള്ള ദാഹം നമ്മിൽ വളർത്തണം. "നീതിക്കായി വിശന്നു ദാഹിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ" എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. നമുക്കു ദൈവമുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവത്തോടു കൂടി മറ്റെല്ലാം ഉണ്ടു്. വി. പൗലൂസ് ഇതുതന്നെയാണ് നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതു്. "നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റേതും ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റേതും ആയതുകൊണ്ടു് എല്ലാം നിങ്ങളുടേതാണ്." സമുദ്രത്തിൽ വിഹരിക്കുന്ന മത്സ്യത്തിനും സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ വളരുന്ന പുഷ്പത്തിനും ഉള്ള സംതൃപ്തി ദൈവസാന്നിദ്ധ്യബോധത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനു സ്വാഭാവികമായിത്തീരുന്നു.

"എന്റെ ഉള്ളം നിന്നോടു് പറ്റിയിരിക്കുന്നു" (8) എന്നു സങ്കീർത്തനക്കാരൻ വീണ്ടും പറയുന്നു. ഒരു കുട്ടി മാതാവിനോടു പറ്റിച്ചേർന്നു മാതാവിനെ പിന്തുടരുന്നതുപോലെ നാം ജീവിതയാത്രയിൽ ദൈവത്തെ പിന്തുടരേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ നടക്കാൻ പഠിക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെ ചിലപ്പോൾ തനിയേ വിട്ടിട്ടു് മാതാവു മുമ്പോട്ടു പോകാറുണ്ടു്. തീരെ ചെറിയ കുഞ്ഞാണെങ്കിൽ കൈ നീട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് മാതാവു കുട്ടിയുടെ മുമ്പിൽ പിറകോട്ടു നടക്കാറുണ്ടു്. തന്നത്താൻ നടക്കുവാൻ കുട്ടിയെ പരിചയിപ്പിക്കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ് മാതാവിന്റെ ഉദ്ദേശം. അപ്രകാരം തന്നെ ദൈവം ചിലപ്പോൾ തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യബോധം പിൻവലിക്കുന്നതായി നമുക്കു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ അദൃശ്യകരങ്ങൾ നമ്മുടെ ചുററും നീട്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

എന്റെ കർത്താവു്. എന്നു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു പറയുവാൻ മാത്രമുള്ള ആന്തരിക അനുഭവവും ആത്മീയദാഹവും നമുക്കോരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടാകണം. ആ അനുഭവമാണ് നമ്മുടെ പൂർണ്ണസംതൃപ്തിക്കു നിദാനമായിരിക്കേണ്ടതു്.

പത്രാധിപർക്കുള്ള കത്തു്

സർ,

ഞാൻ അഞ്ചു രൂപയുടെ ഒരു ചെക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. അതു് ചർച്ചുവീക്ക്ലിയിൽ "രാജാവും മന്ത്രിയും" എന്ന ഒരു മുഖപ്രസംഗത്തിനാണ്. ഇത്ര തന്റേടമുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിനു വില നിർണ്ണയിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. പക്ഷെ എന്റെ കഴിവനുസരിച്ചുള്ള ഒരു പാരിതോഷികമായി വകവച്ചാൽ മതിയാകും. അനന്തര സംഭവഗതികൾ പ്രസ്തുത ഉപന്യാസത്തെ തികച്ചും സാധൂകരിക്കുന്ന വിധത്തിലുമാണല്ലൊ.

എം. എം. മാത്യു ബി. ഏ.

(ഈ സ്നേഹിതന്റെ അഭിനന്ദനവും ഔദാര്യവും കൃതജ്ഞതാപൂർവം സ്വീകരിക്കുകയും, ചർച്ചുവീക്ക്ലിയുടെ നടത്തിപ്പിൽ വരുന്ന ധനപരമായ നഷ്ടത്തെ പരിഹരിക്കുവാൻ ഈ സംഭാവന വിനിയോഗിച്ചുവെന്നുള്ള സംഗതി അദ്ദേഹത്തിനു ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണെന്നു കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു.
—പ.)

Printed and Published by N. M. Abraham B. A. at the Malayala Manorama Press, Kottayam